

[Christiani.]

stri, der kun kan leve, naar den opflaskes i Læ af stor Toldbeskyttelse og højere Priser for den øvrige Befolkning, men som ikke er i Stand til under nogen Form at gaa ud over Landets Grænser, den har jeg ganske vist ikke forfærdelig meget tilovers for, det maa jeg tilstaa. Jeg forstaaer godt, at vi ikke skal vende tilbage til de gamle liberalistiske Tanker i deres fulde Udstrækning, men for . . .

Formanden: Deri er jeg ganske enig med den ærede Taler. Vi skal i hvert Fald ikke i dette Øjeblik give os til at drøfte de store Problemer om Liberalismen eller andre økonomiske Opfattelser. Jeg henstiller til den ærede Taler i denne Omgang at indskrænke sig til det, der nu er fremført, ogsaa under Hensyn til, at der i Dag nødvendigvis maa holdes flere Møder her i Salen, og forskellige Forhold gør det i høj Grad ønskeligt, at vi kunde blive færdige med vort Arbejde, inden vi kom for langt ud paa Eftermiddagen. Jeg føjer til, at jeg ikke kan tolerere en Fortsættelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det er dyrt eller billigt at tilhøre et eller andet Parti. Det er noget, der ligger helt uden for de Ting, vi her skal beskæftige os med. Jeg vilde gerne snart naa frem til at kunne give den næste Taler Ordet.

Christiani: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og ikke engang udnytte den Time, som den højtærede Formand var saa venlig at bevilde mig straks ved Begyndelsen.

Formanden: Jeg fortryder i høj Grad, at jeg gjorde det ærede Medlem opmærksom paa Forretningsordenens Bestemmelser.

Christiani: Jeg haaber dog ikke, at den højtærede Formand har været saa utilfreds med min Tale — jeg mener virkelig, at jeg har fremført adskillige Momenter, der kan være af Interesse for det høje Ting. Naar jeg tænker paa de „Korte Bemærkning“s Diskussioner, vi lige har haft, maa jeg dog sige, at de i hvert Fald ikke var interessante.

Jeg slutter da med disse Ord, at jeg ligesom alle inden for mit Parti ønsker alt muligt godt for dansk Haandværk og dansk Industri i Fremtiden. Vi ønsker, at de maa blomstre, at de maa blive store og omfattende og blive, om jeg saa maa sige, Danmarks bærende Erhverv, et Erhverv, som kan sige Sparto til Landbruget.

Carsten Raft: Der er sket det beklagelige, at et af vore Udvalgsmedlemmer, der ikke havde regnet med dette Formiddagsmøde, paa Grund af presserende Forretninger er ude af Stand til at deltage i Debatten, og jeg skal da fra vor Side blot tilsige vor Tilslutning til Udvalgsbetænkningen. Jeg skal ikke komme ind paa de varierende Emner, som sidst blev omtalt, og særlig skal jeg ikke vove mig ind i Opgøret eller Slagsmaalet mellem de to ærede Smedsvende — det skal efter Sigende være baade besværligt og farligt. Men jeg haaber, der kan komme den rigtige Forbindelse mellem Administrationen og den praktiske Erfaring, som det ærede Medlem Hr. Christiani var inde paa.

Om Betænkningen og Udvalgsresultaterne, som jo nærmest er det, der skal tales om ved anden Behandling, vil jeg sige, at det glæder selvfølgelig mit Parti og mig, at de Tanker, som ved første Behandling blev fremsat af vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, er blevet imødekommet af Ministeren — det drejer sig om Muligheden for Udvidelse af Bevillingerne i Henhold til § 16. Jeg kan ikke svinge mig op til en saa kolossal Taknemmelighed, som den ærede socialdemokratiske Ordfører viste, men jeg synes, at der er handlet rigtigt og forstaaende over for Erhvervene, og jeg takker for, at de Ønsker, vi fremførte i saa Henseende, er blevet imødekommet.

Rager: Jeg er ligefrem ked af, at man har en hel Time, for saadan som Forhandlingerne forløb i Udvalget, hvor vi kom til Enighed, og hvor den højtærede Minister svarede velvilligt paa de Spørgsmaal, der blev stillet, og hvor man ikke fra nogen Side øvede Kritik med Hensyn til den Maa-de, hvorpaa Loven var blevet administreret, er der egentlig ikke andet at sige ved denne Lejlighed, end at vi anbefaler Lovforslaget til Tingets Vedtagelse — og dermed maa jeg altsaa slutte for nærværende.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker Udvalget og dermed ogsaa min Kollega, det ærede Medlem Hr. Christiani, hvis Navn jo ogsaa staaer under Udvalgsbetænkningen, for den enstemmige Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—17

vedtoges uden Afstemning.